

farligt eller vanskeligt for hver enkelt at dem at gøre Indrømmelser. Det har nu vist sig i den Tid, Institutionen har bestaaet, at de Forventninger, der knyttedes til den, er blevet opfyldt. Dette finder sit Udtryk deri, at de store Grupper saavel som Rigsdagen og Regeringen ønsker at forlænge Loven i alt væsentligt uforandret, kun med en lille Forbedring, som er paa sin Plads.

Jeg skal med disse Ord paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til uforandret Vedtagelse.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Foranstaltninger til Tuberkulosens Bekæmpelse.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2931; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 1955).

Lovforslaget sættes til Forhandling.

Hegelund-Lange: Dette Lovforslag fremsættes i Henhold til en Revisionsbestemmelse i den hidtil gældende Lov af 1912. Der foreslaas kun forholdsvis faa betydningsfulde Ændringer af denne Lov. En stor Del af Ændringerne er af rent sproglig og redaktionel Karakter, Ændringer, som f. Eks. skyldes den Omstændighed, at vi har faaet en ny Epidemilov og en ny Embedslægelov. De deri optagne nye Betegnelser for Embedsmænd o. lign. er naturligvis nu redaktionelt indarbejdede i det foreliggende Lovforslag.

Der er dog enkelte af de ændrede Paragraffer, om hvilke jeg ønsker at sige et Par Ord. Der er saaledes en Ændring i § 3 af ret betydningsfuld og tillige heldig Karakter. Medens der i den gældende Lov staar: „Naar en Person dør af Tuberkulose“, foreslaas der nu følgende: „Naar en Person, der er angrebet af Tuberkulose, dør“. Man vil straks se, at det betyder den gode Ændring, at hvis en Tuberkulosepatient f. Eks. dør af en akut Sygdom, Lungebetændelse eller deslige, har Lægerne

den samme Pligt som under den tidligere Bestemmelse til Anmeldelse og det offentlige den samme Ret til Foretagelse af Desinfektion og andre Forsigtighedsregler, hvilke naturligvis er lige saa paakrævede overfor et saadant Dødsfald som overfor et Dødsfald, der direkte skyldes vedkommendes Tuberkuloselidelse.

En lignende heldig Tilføjelse findes i § 4. Det maa være ved en ligefrem Forglemmelse, kan jeg sige — af den Slags Forglemmelser, som for Resten er meget undskyldelige —, at man i den hidtil gældende Desinfektionsparagraf har den Form for Bestemmelsen, at det kun er Gang- og Sengklæder, der skal underkastes Desinfektion. Nu foreslaas Ordet „Linned“ sat foran „Gang- og Sengklæder“ og selvfølgelig med meget god Grund, thi jo nærmere de Klædningsstykker, det drejer sig om, har været den paagældendes Person, desto større er unægtelig Sandsynligheden for Smitte. Det er derfor kun glædeligt, at man har været saa fornuftig at sætte Ordet „Linned“ i Spidsen, thi det er Virkeligheden det vigtigste.

Ligeledes findes der en ret betydningsfuld ny Bestemmelse i § 5, idet man har fjernet den Undtagelse, som tidligere fandtes, at man ikke skulde kunne træffe Bestemmelser, som gjorde det umuligt for vedkommende Patient at fortsætte sin hidtidige Erhvervsvirksomhed. Dette har man i Virkeligheden frafaldet i Epidemiloven og andre Steder, og jeg finder det meget heldigt, at man ogsaa gør det i denne Lov.

Dernæst findes der en ret betydningsfuld Ændring i § 9, hvor Talen er om den Maade, hvorpaa Børn, der er lidende af Tuberkulose, skal undervises. Her har vi nu den Bestemmelse, at naar den Slags Børn, for at Smittefare for andre Børn kan undgaas, skal undervises for sig selv, bærer Statskassen de tre Fjerdedele af de dermed forbundne Udgifter, hvilket sikkert baade er rigtigt og godt. Men man mangler den Bestemmelse, som det nu foreslaas at indføje, at hvis denne Undervisning finder Sted i særlige Skoler, som indrettes af vedkommende Myndigheder, bør Sundhedskommissionen have Indseende med, at disse Skolelokaler indrettes paa forsvarlig hygiejnisk Maade.

Saa har vi den saare betydningsfulde § 10. Den ændres ikke, men der peges paa, at man har haft under Overvejelse, hvorvidt man skulde udvide den, ja endog, hvorvidt man skulde indskrænke den. Det er den Paragraf, som bestemmer, at Embedsmænd og Funktionærer, der lider af